

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim – Portugalia) – Gencoal S.A./Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

(Sprawa C-669/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wymóg przedstawienia kontekstu faktycznego i prawnego postępowania głównego oraz powodów uzasadniających konieczność udzielenia odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Brak dostatecznych wyjaśnień – Oczywista niedopuszczalność]

(2023/C 104/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gencoal S.A.

Strona pozwana: Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

Przy udziale: Companhia de Seguros Allianz Portugal SA

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (sąd rejonowy w Porto, główny wydział cywilny w Póvoa de Varzim – Sąd 5) postanowieniem z dnia 21 października 2021 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 7.2.2022.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Fallimento Villa di Campo Srl/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-250/22 ⁽¹⁾, Fallimento Villa di Campo)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wymóg wskazania związku między przepisami prawa Unii, o których wykładnię wniesiono, a przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do sporu w postępowaniu głównym – Brak dostatecznych wyjaśnień – Oczywista niedopuszczalność]

(2023/C 104/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fallimento Villa di Campo Srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (najwyższy sąd kasacyjny, Włochy) postanowieniem z dnia 31 marca 2021 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 266 z 11.7.2022.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd
Administracyjny we Wrocławiu (Polska) w dniu 17 listopada 2022 r. – Syndyk Masy Upadłości
A przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(Sprawa C-709/22, Syndyk Masy Upadłości A)

(2023/C 104/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Syndyk Masy Upadłości A

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy decyzji wykonawczej Rady (UE) 2019/310 z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie upoważnienia Polski do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 226 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹); przepisy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (²), a zwłaszcza art. 395 i art. 273 oraz zasadę proporcjonalności i zasadę neutralności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu oraz praktyce krajowej, które w okolicznościach przedmiotowej sprawy, odmawiają syndykowi masy upadłości wydania zgody na przekazanie środków zgromadzonych na rachunku VAT podatnika (mechanizm podzielonej płatności) na wskazany przez niego rachunek bankowy?
- 2) Czy art. 17 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskich – prawo własności – w zw. z art. 51 ust. 1 Karty oraz art. 52 ust. 1 Karty należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu oraz praktyce krajowej, które w okolicznościach przedmiotowej sprawy, odmawiając syndykowi masy upadłości wydania zgody na przekazanie środków zgromadzonych na rachunku VAT podatnika (mechanizm podzielonej płatności), doprowadzają w konsekwencji do zamrożenia środków finansowych stanowiących własność podatnika będącego w upadłości na ww. rachunku VAT, a w konsekwencji uniemożliwiają realizację obowiązków przez syndyka masy upadłości w toku postępowania upadłościowego?
- 3) Czy zasadę państwa prawa wynikającą z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i będącą jej realizacją zasadę pewności prawa, zasadę lojalnej współpracy wynikającą z art. 4 ust. 3 TUE oraz zasadę dobrej administracji wynikającą z art. 41 ust. 1 Karty, zważywszy na kontekst i cele decyzji Rady 2019/310, jak i przepisów dyrektywy 2006/112, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowej, która poprzez odmowę syndykowi masy upadłości wydania zgody na przekazanie środków zgromadzonych na rachunku VAT podatnika (mechanizm podzielonej płatności) zmierza do zniweczenia celów postępowania upadłościowego określonego przez sąd upadłościowy jako należący do jurysdykcji polskiej w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (wersja przekształcona) (³), a w konsekwencji doprowadza do sytuacji, w wyniku której poprzez zastosowanie nieadekwatnego środka krajowego dochodzi do uprzywilejowania Skarbu Państwa jako wierzyciela kosztem ogółu wierzycieli?

(¹) Dz.U. 2019, L 51, s. 19.

(²) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

(³) Dz.U. 2015, L 141, s. 19.